

CORUCHNA (3) *sb f*

Teksty nie oznaczają ó; a jasne.

sg N coruchna (1). ◇ pl V coruchny (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z tych samych przykładów).

*Dem. od „cora” ‘kobieta należąca do jakiegoś narodu’ (3) : Mátká Polska mowi: dáiąc błogóśławieństwo corkam śwym. ACzem fie ia ná fyniech/ ímutna omyliá/ Ale mię wždy coruchná moiá poćiefzyłá. *BielSat H2v, N4; BielSjem 41.**

*Cf **CORECZKA***

MM